

[Nathalie Lind]

tilfredsstillende politimæssig dækning. Det er en konklusion, som efter min mening giver anledning til megen undren. Jeg tror også, at mange i befolkningen vil undre sig over denne konklusion.

Det er jo bevisligt, at kriminaliteten er stigende. Retsudvalget har netop i dag fået en redegørelse med de nyeste tal. I 1977 var antallet af anmeldte staffelovsovertrædelser godt 307.000. I 1978 steg dette tal desværre til godt 340.000. I 1979 steg det til godt 355.000, og for første halvår af 1980 er tallet angivet til 188.000, svarende til godt 376.000 på årsbasis. Det er på baggrund af denne udvikling, jeg sætter spørgsmålstegn ved, om der er dækning for udtalelserne i statsministerens tale og for justitsministerens vurdering, at vi har en tilfredsstillende dækning politimæssigt set.

Da SV-regeringen blev dannet i 1978, stillede vi fra venstres side som en betingelse, at vi fik en forøgelse af politistyrken på 450 mand på årsbasis, og det er altså dette tal, man stadig vil køre videre med. Jeg vil gerne understrege, at det var på baggrund af kriminalitetsudviklingen i 1977 – de godt 307.000 anmeldte forbrydelser – mens vi nu nærmer os de godt 400.000 anmeldte straffelovsovertrædelser.

Vi havde her i folketinget i foråret 1979 en ganske lang debat om politiets forhold og muligheder for at gøre en indsats. Jeg udtalte dengang, at den stigning, man allerede da havde konstateret, betød, at det var tvivlsomt, om det var muligt at opretholde et uændret serviceniveau med det nuværende personaletal, og nævnte, at den kriminalitetsudvikling, der var sket, måtte føre til, at man underkastede situationen en fornyet undersøgelse, i hvilken også behovet for en forøget rekruttering til politiet måtte indgå. Det er klart – det blev også nævnt – at der kunne vindes noget ved at foretage en omlægning af sagsfordelingen mellem politiets personalegrupper.

Alle disse spørgsmål blev underkastet en overvejelse både hos rigspolitichefen og i ministeriet. Overvejelserne var ikke afsluttet på det tidspunkt, og derfor spørger jeg – jeg ved, de er afsluttet senere: hvilke konsekvenser drager regeringen, drager justitsministeriet, af disse oplysninger, af disse vurderinger? Jeg er bange for, at vi ikke får det svar, som jeg kunne give i 1979, nemlig at regeringen

er rede til positivt at overveje de forslag, der måtte fremkomme om en styrkelse af politiet.

Vi ved jo, at ændringsforslag om større bevillinger ikke er ukendte i forbindelse med finanslovsdebatten. Dem har flere partier stillet her i tinget, også mit parti sidste gang, men de er blevet stemt ned. Vi ved også, at den forøgelse af politistyrken, som blev bevilget her i juni måned, kun er en erstatning for de arbejdstimer, der er gået tabt som følge af den forlængede ferie.

Når det siges så bredt, at man vil gøre noget for at styrke politiets muligheder for at bekæmpe kriminaliteten, behøver det jo ikke alene at ske ved at øge politistyrken. Det kunne jo tænkes, at regeringen havde planer på andre områder om at styrke effektiviteten. Jeg har naturligvis set lovkataloget igennem for at se, om der var andre punkter, hvor man kunne få en mere effektiv kriminalitetsbekæmpelse. Justitsministeren bebuder forslag om visse ændringer i retsplejeloven, men ikke noget, der vedrører dette område. Ministeren er jo ikke ukendt med, at vi er flere partier her i tinget, som finder, at den ændring, der imod vores stemmer blev indført, var forkert. Det drejer sig om 7 dages reglen. For udenforstående lyder det måske lidt kryptisk, men sandheden er, at vi ønskede større muligheder for varetægtsfængsling og dermed en mere effektiv opklaring af forbrydelser. Man kunne jo tænke sig, at ministeren var kommet med et forslag i en eller anden retning, men det hører vi intet om. Vi hører intet om mulighederne for – naturligvis under betryggende retsgarantier – at gennemføre en hurtigere retsforfølgning.

Jeg synes, der er noget meget opgivende over ministerens holdning. Når tal og fakta viser, at der er sket en meget beklagelig udvikling, siger man bare: ja men det er nu meget tilfredsstillende alligevel. Hr. Bernhard Baunsgaard var også inde på det forhold, at offentlige myndigheder som DSB føler, at man må anvende vagtværn for at komme urostifterne til livs.

Jeg synes, at ministeren skylder os en grundig forklaring, en grundig vurdering af, hvad det er, der ligger bag statsministerens udtalelser om en forøget indsats for at komme kriminaliteten til livs. Kan vi ikke få dette, så kommer jeg til at tænke på det sted i »Hamlet«, hvor Polonius henvender sig til